

[Ellinger.]

anderledes let frigøre sig for at have med Teatersager at gøre, henvise vedkommende til Chefen. Hvis Ministeren kan faa en Chef og en Direktør til sammen med Ministeren at gøre dennes Ord til deres: det kan gaa, og det skal gaa, er der langt bedre Betingelser for et godt Resultat end ved de uklare Administrationsforhold, som Lovforslaget omhandler. Jeg indskyder, at jeg tror, at Z vilde have været et overmaade godt Chefsemne, men det maatte paa Forhaand anses for overordentlig lidt sandsynligt, at han vilde opgive sin nuværende Embedsstilling. Der er imidlertid M, og der er S, og der kan nævnes flere til en saadan Stilling sig egnende Personligheder, som har Betingelser for at kunne vinde Personalets Tillid.

En saadan Ordning kunde være truffet administrativt og kan for den Sags Skyld træffes den Dag i Dag. Det Budget, som Ministeren mener passende for Dobbeltscenen, med et aarligt Tilskud paa 850 000 Kr., henholdsvis 750 000 Kr., kan Ministeren forelægge Finansudvalget og samtidig anmode det om, at der maa blive stillet en Million til Raadighed som Driftskapital paa de Vilkaar, Lovforslaget omhandler. Sagen vilde da sikkert være blevet tiltraadt, naar den blev forelagt Partiernes. Og saa havde vi faaet en mere god Teaterledelse og været fri for et mindre godt Lovforslag, der, som Ministeren selv mener, indeholder skæbnesvangre Momenter. Hvis det er Ministeren, der har faaet Ideen med Driftskapitalen, maa jeg i øvrigt komplimentere ham for den.

I Folketinget udtalte Venstres Ordfører, at der var noget attrapmæssigt ved Forslaget, at det var lidt vanskeligt at faa Øje paa, at der her egentlig forelaa en Nyordning. Dr. Edvard Brandes har i en Kronik udtalt sig udførligt i lignende Retning. Han mener, at Ministerens Forslag er forvirrende Humbug, men siger, at han vil være pænt høflig og nøjes med at sige, at det er en Illusion. Naa, det maa nu staa for hans egen Regning og Risiko, men det er ingen Tvivl underkastet, at hvis Dr. Brandes endnu i Dag sad her i Tinget og da var de Radikales selvskrevne Ordfører, vilde han gøre akkurat den samme Betragtning gældende, som jeg her har gjort mig til Talsmand for, og som jeg for øvrigt midt i November ogsaa har fremsat andetsteds.

Det er et Forsøg, der er Tale om, med en helt ny og ukendt Dobbeltsceneordning, og et Forsøg maaske med en helt ny og paa dette Omraade ukendt Mand. Sæt saa ikke alt paa eet Kort, og sig ikke, at dette

er Teatrets Skæbnetime; prøv først, hvorledes Landet vil komme til at ligge, og om man har fundet den rette Mand, og læg derefter Planen til en endelig Ordning. Naa, nu kommer denne Udgang maaske ganske af sig selv. Naar Forudsætningen for det hele, at Dobbeltsceneordningen kan træde i Kraft fra 1. September, falder, kommer en Forsøgstid ganske af sig selv, og det hele kan saa ende i Fryd og Gammen.

Endnu fire smaa Bemærkninger, før jeg slutter af.

Navnet „Dobbeltscene“ for en Institution synes mig mindre vellykket. Lyder det ikke lidt underligt, at en Mand er Medlem af Dobbeltscenen? Vilde ikke f. Eks. det kongelige Teaters Direktion være naturligere? Men saa gaar det vel galt med Chefens paa Papiret fulde Myndighed og fulde Ansvar. Saa maaske det kongelige Teaters Tilsynskomité? Hvad de to Teaterum angaar, vilde det simpleste da ikke være, at begge kaldes Det kongelige Teater og nedenunder henholdsvis Den store Skueplads, Den mindre Skueplads?

Institutionen „Dobbeltscenen“, staaer der, driver Teatret for egen Regning og Risiko, og den kan ikke ved sine Dispositioner paadrage Statskassen nogen økonomisk Forpligtelse. Men hvis den nu kommer til det alligevel, eller hvis Teaterchefen stifter Gæld, som ikke dækkes af det aarlige Statstilskud, og som gaar ud over, hvad Ministeren og Udvalget har tilladt at tage fra Kapitalen i Medfør af § 12, hvem hæfter saa? Udvalgets Medlemmer hæfter ikke personligt, staaer der udtrykkelig i Lovforslaget, for de Institutionen paadragne Forpligtelser. Og Teaterchefen er ganske fri. Mon disse Ting er klaret tilstrækkelig godt juridisk? Jeg tør ikke sige, at de ikke er det; jeg ved det ikke, jeg fremsætter kun dette Spørgsmaal.

Det er en mindre Ting, at der i § 13 staaer, at Institutionen kan af Ministeren forlanges opløst, naar o. s. v. Af hvem skal Ministeren forlange den opløst? Der bør retteligt staa: Ministeren kan opløse Institutionen.

I en Skrivelse fra Ministeriet til Folketingsudvalget udtales det, at der vil blive sikret Rigsdagens Medlemmer fri Adgang til det kongelige Teater som hidtil. Dette kan vi jo kun være glade for, og under almindelige Forhold vil det neppe heller komme til at berøre Teatrets Økonomi. Men naar Teaterstyrelsen vejrer, at den kan sælge de til Rigsdagen beregnede Billetter, tilmed maaske til forhøjet eller fordoblet Pris, bør Teatret være berettiget til at